RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 220.414 van 3 augustus 2012
in de zaak A. 204.240/X-15.050.

In zake : de c.v. REDEVCO RETAIL BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2600 ANTWERPEN-BERCHEM
Uitbreidingstraat 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Van Bever
kantoor houdend te 1850 GRIMBERGEN
Pastoor Wouterstraat 32, bus 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen :

1. de n.v. UPLACE
2. de n.v. USHOP
3. de n.v. UWORK
4. de n.v. UDRIVE
5. de n.v. USTAY

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bouckaert en Pieter Vandenheede
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 16 december 2011 van de Vlaamse regering houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk

ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening VSGB en aansluitende open ruimtegebieden”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 juni 2012.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof Hectors, die loco advocaat Els Empereur verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Evert Vervaet, die loco advocaat Marc Van Bever verschijnt voor de verwerende partij, en advocaten Jan Bouckaert en Pieter Vandenheede, die verschijnen voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. Met een op 11 mei 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vragen de n.v. UPLACE, de n.v. USHOP, de n.v. UWORK, de n.v. UDRIVE en de n.v. USTAY, houders van zakelijke rechten op percelen in het plangebied van het bestreden ruimtelijk uitvoeringsplan en -wat de n.v. UPLACE betreft- houder van een stedenbouwkundige vergunning in dit gebied, om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4.1. De verzoekende partij is eigenaar van een terrein gelegen te Sint-Pieters-Leeuw, Bergensesteenweg 65-67, kadastraal bekend afdeling 1, sectie A, nr. 147/c, waarop zij een site voor kleinhandel heeft uitgebouwd.

Het betrokken perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen deels in woongebied, deels in dienstverleningsgebied, deels in natuurgebied en deels in industriegebied.

4.2. Het bestreden gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP) "afbakening VSGB en aansluitende open ruimtegebieden" beoogt uitvoering te geven aan het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (hierna: RSV), dat bepaalt dat het Vlaams Stedelijk Gebied rond Brussel dient te worden afgebakend.

4.3. Na een voorbereidende overlegfase beslist de Vlaamse regering op 20 februari 2009 de minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening te gelasten een GRUP op te maken voor het VSGB op basis van de opties vermeld in het eindrapport.

4.4. Op 29 juni 2009 keurt de dienst Veiligheidsrapportage van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie het ruimtelijk veiligheidsrapport over het voorontwerp goed.

4.5. In april 2009 dient de n.v. Soresma -de opsteller van het plan-MER- bij de dienst Mer een voorstel van nota voor publieke consultatie in overeenkomstig artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan.

4.6. De door de dienst Mer op 19 mei 2009 volledig verklaarde nota voor publieke consultatie wordt door de dienst Mer ter inzage gelegd door publicatie op de website van de dienst Mer en van het departement RWO van 10 juni 2009 tot en met 9 juli 2009 en door het ter beschikking stellen ervan op het gemeentehuis van Asse, Beersel, Dilbeek, Drogenbos, Grimbergen, Kortenberg, Kraainem, Linkebeek, Machelen, Sint-Genesius-Rode, Sint-Pieters-Leeuw, Steenokkerzeel, Tervuren, Wemmel, Wezembeek-Oppem, Zemst en Zaventem en op het stadhuis van Halle en Vilvoorde. Parallel aan de terinzagelegging worden de adviezen bij de administraties en openbare besturen gevraagd. Ook het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de 19 gemeenten van dit gewest worden uitgenodigd hun opmerkingen te formuleren op de nota en dit gelet op de mogelijk gewestgrensoverschrijdende milieueffecten.

4.7. De termijn voor het indienen van opmerkingen is verstreken op 9 juli 2009.

4.8. De ontvangen inspraakreacties en adviezen op de volledig verklaarde nota voor publieke consultatie worden behandeld op de “richtlijnenvergadering” van 2 september 2009.

4.9. Op 16 december 2009 maakt de dienst Mer de richtlijnen op over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER.

4.10. Op 11 juni 2010 keurt de dienst Milieueffectrapportage van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie het plan-milieueffectrapport over het voorontwerp goed.

4.11. Op 27 september 2010 vindt de plenaire vergadering plaats over het voorontwerp van GRUP "afbakening van het VSGB en aansluitende open ruimtegebieden".

4.12. Met het besluit van 17 december 2010 stelt de Vlaamse regering het ontwerp-GRUP "afbakening VSGB en aansluitende open ruimtegebieden" voorlopig vast.

4.13. Het plangebied wordt opgesplitst in 3 zones: de Zuidelijke kanaalzone, de zone Zellik - Groot-Bijgaarden en de zone rond het Zaventemse. Iedere zone wordt opgesplitst in een aantal clusters.
De eerste deelruimte, de Zuidelijke kanaalzone, gelegen ten zuidwesten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vormt een verstedelijkte uitloper in de richting van Halle. Het kanaal Brussel-Charleroi is de belangrijkste drager van deze deelruimte. Deze zone wordt opgesplitst in de volgende clusters:
- Cluster A1: Verlengde Stallestraat
- Cluster A2: Wonen Zuun-Negenmanneke
- Cluster A3: Bergensesteenweg
- Cluster A4: Biest-Hoeve Bretonne
- Cluster A5 en A6: Drogenbos Kanaal - Noordelijke ontsluiting
- Cluster A7: Lot.

De tweede deelruimte, de zone Zellik - Groot-Bijgaarden, kent een sterke verweving van verstedelijkte gebieden en waardevolle omringende open ruimten. Deze zone wordt opgesplitst in de volgende clusters:
- Cluster B1 en B3: Open ruimte corridor over N9 en E40
- Cluster B2: kern Zellik
- Cluster B4: kern Groot-Bijgaarden
- Cluster B5: Hunderenveld

- Cluster B6: Kattebroek – Hof te Elegem
- Cluster B7: Open ruimtegebieden in Dilbeek Zuid
- Cluster B8: Horing-Laarbeekbos
- Cluster B9: Kern Wemmel en open ruimte tussen Wemmel en Zellik.

In de derde deelruimte, de zone rond het Zaventemse, concentreren de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden zich in de directe omgeving van de luchthaven, meer bepaald vanaf het Zeekanaal met het centrum van Vilvoorde tot en met de bedrijventerreinen van Zaventem. Deze zone wordt opgesplitst in de volgende clusters:
- Cluster C1: Heizel parking C
- Cluster C2: Strombeek-Bever & Koningslo
- Cluster C3: Reconversiegebied Vilvoorde-Machelen
- Cluster C4: Open ruimte Luchthavenlaan te Machelen
- Cluster C5: Noordrand van de internationale luchthaven van Zaventem
- Cluster C6: Open ruimte netwerk Machelen - Zaventem - Kraainem - Wezembeek-Oppem
- Cluster C7: Bedrijvigheid aan de Woluwelaan
- Cluster C8: Nossegemdelle en Weiveld-Zuid
- Cluster C9: Wonen te Sterrebeek
- Cluster C10 en C11: voormalige renbaan Sterrebeek, Museum voor Midden-Afrika, Golf Ravenstein.

4.14. De eigendommen van de verzoekende partij worden volgens dit ontwerpplan ondergebracht in de Zuidelijke Kanaalzone, cluster A3 (Bergensesteenweg - kaartblad 2), waarop de stedenbouwkundige voorschriften van artikel A.3.2 (overdruk beperking kleinhandel) en A0.1.1 (waterwegen en onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie) van toepassing zijn.

4.15. Tijdens het openbaar onderzoek, dat wordt georganiseerd van 14 februari 2011 tot en met 14 april 2011, worden 1350 bezwaarschriften ingediend, waaronder ook één door de verzoekende partij.

4.16. Op 7 juli 2011 brengt de VLACORO advies uit. De VLACORO beantwoordt het bezwaarschrift van de verzoekende partij als volgt:

> "7c. Het ontwerp RUP opteert voor een symbolische aanduiding van waterlopen en onbevaarbare waterlopen (categorie a en b) in overdruk. Hieraan wordt een stedenbouwkundig voorschrift gekoppeld: art. A0.1 voor waterwegen en onbevaarbare waterlopen van 1ste categorie en art. A0.2 voor onbevaarbare waterlopen van 2de en 3de categorie en niet gecategoriseerde onbevaarbare waterlopen. Vlacoro merkt op dat de doelstellingen van deze stedenbouwkundige voorschriften zeer onduidelijk zijn. De voorschriften kunnen zeer breed geïnterpreteerd worden waardoor de impact mogelijks zeer groot kan zijn.
>
> Zo is bijvoorbeeld onduidelijk wat onder 'onmiddellijke omgeving' moet worden verstaan. Volgens de toelichting kan dit gaan over minimaal een breedte van 20 meter tot mogelijks de aanliggende alluviale gronden. Bovendien is onvoldoende ingevuld wat verstaan wordt onder waterbeheersing als nevengeschikte of ondergeschikte functie. Het stedenbouwkundig voorschrift stelt bovendien dat de aanvraag van vergunningen wordt beoordeeld rekening houdend met de in grondkleur aangeduide bestemming maar legt vervolgens verder beperkingen op aan deze bestemming nl. 'de bestemming is van toepassing voor zover ze verenigbaar is met de waterbeheersfunctie van het gebied en het waterbergend vermogen van de rivier- en beekvalleien en hun natuurverbindend vermogen niet doen afnemen'. In het artikel zijn bovendien allerlei sectorale bepalingen uit het decreet integraal waterbeleid overgenomen, die evenwel uit hun context worden gehaald. Het is tevens onduidelijk in hoeverre de maatregel inzake herstel ook opgelegd zal worden indien het om een bebouwd of verhard perceel gaat. Dit alles leidt tot heel wat onduidelijkheid en zorgt ervoor dat de impact absoluut niet in te schatten is.
>
> Vlacoro vraagt dan ook dat een grondig aanpassing gebeurt van de artikelen A0.1 en A0.2 (en ook B0.1, B0.2, C0.1 en C0.2) in functie van de voorgaande bemerkingen. In essentie betreurt Vlacoro dat het ontwerp RUP niet systematisch een afweging heeft gemaakt of een aanduiding en afbakening van de waterlopen aangewezen is.
>
> Terwijl voor bepaalde zones in het ontwerp RUP geopteerd wordt om de waterlopen in te bedden in een 'groene' strook, gebeurt in andere clusters dan weer de opheffing van de bestaande groene bestemming, omheen de waterlopen.
>
> (…)
>
> 23a. Het plan-MER schetst de mobiliteitsimpact voor dit gebied en stelt als milderende maatregel voor om tot een beperking te komen van de maximale verkoopsoppervlakte in kleinhandelszones. Daartoe stellen de stedenbouwkundige voorschriften (art. A1.1.3) dat 'de uitbreiding van de bruto verkoopsoppervlakte beperkt wordt tot de bestaande stedenbouwkundig vergunde BVO op het moment van de definitieve vaststelling van het RUP. In geval van een herstructurering van een kleinhandelsconcentratie mag de BVO maximaal vermeerderd worden met 15%'. Vlacoro ondersteunt het bezwaar ten aanzien van de praktische

haalbaarheid van artikel 1.1.3. Deze maatregel houdt onvoldoende rekening met de eigenheid van de specifieke bedrijventerreinen en kan aldus de evolutie naar een optimale benutting van het bedrijventerrein hypothekeren (cf. bezwaarschrift (B190)). Door de bepaling inzake de herstructurering te definiëren op het niveau van 'een kleinhandelsconcentratie' wordt bovendien de dynamiek op bedrijfsniveau gehypothekeerd.

Bovendien is onduidelijk wanneer sprake is van een kleinhandelsconcentratie. Naar vergunningsverlening is dit artikel A1.1.3 zeer moeilijk praktisch toe te passen. Vlacoro vraagt aldus aan de ontwerper om een grondige aanpassing van artikel 1.1.3 te onderzoeken, zonder echter de doelstelling 'beperking van het mobiliteitsgenererend effect' te hypothekeren.

(…)

25a,c. Vlacoro brengt deze onduidelijkheid onder de aandacht van de ontwerper en vraagt dit verder te verduidelijken. Ze vermoedt dat de term 'brutovloeroppervlakte' foutief gebruikt wordt in artikel A1.1.

(…)

37a-k. Vanuit de algemene visie op het VSGB en de uitwerking voor de deelruimte Zuidelijke Kanaalzone springt de aanwezigheid van grote individuele kleinhandelszaken in het oog, voornamelijk gelegen op het grondgebied van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw. In het eindrapport werd aangegeven dat dit gebied een gezamenlijke aanpak vereist ten aanzien van de gestage groei van de kleinhandel in dit gebied. Het mobiliteitsonderzoek dat werd uitgevoerd in het plan-MER, geeft echter aan dat de N6 verzadigd is, mede door de aantrekkingskracht van de kleinhandelsbedrijven in Anderlecht en Sint-Pieters-Leeuw (o.a. IKEA, CORA, Decathlon, Brico, Plan-it).

Een verdere groei van de kleinhandel langs de N6 is niet gewenst zonder specifieke mobiliteits- en ruimtelijke maatregelen. Op basis van de bestaande toestand wordt in het ontwerp RUP een aanpak op twee sporen voorgesteld: het vermijden van nieuwe kleinhandel in de delen waar ze momenteel nog niet voorkomen en het beperken van de brutoverkoopsoppervlakte in de bestaande concentraties.

Vlacoro stelt vast dat naar aanleiding van het openbaar onderzoek voor cluster A3 heel wat bezwaarschriften van uiteenlopende aard zijn binnengekomen.

Vlacoro wijst allereerst op het bezwaarschrift van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw (B443) dat wijst op een onvoldoende afstemming van het ontwerp RUP met enkele recent goedgekeurde gemeentelijke RUP's voor dit gebied. Ook wijst de gemeente op enkele RUP's die in opmaak zijn. De gemeente benadrukt hierbij het belang van een kwaliteitsvolle herstructurering van het gebied alsmede een kwaliteitsvolle buffering van de Zuunbeek, Lotbeek en Rodebeek.

Bovendien tonen diverse bezwaarschriften aan dat het ontwerp RUP onvoldoende aandacht heeft voor de diversiteit van het gebied. Het plan-MER schetst de mobiliteitsimpact voor dit gebied en stelt als milderende maatregel voor om overal in het gebied tot een beperking te komen van de maximale verkoopsoppervlakte in kleinhandelszones.

Daartoe stellen de stedenbouwkundige voorschriften (art. A3.1) voor alle gebieden dat 'de uitbreiding van de bruto verkoopsoppervlakte beperkt

wordt tot de bestaande stedenbouwkundig vergunde BVO op het moment van de definitieve vaststelling van het RUP. In geval van een herstructurering van een kleinhandelsconcentratie mag de BVO maximaal vermeerderd worden met 15%'. Vlacoro merkt op dat deze maatregel onvoldoende rekening houdt met de eigenheid van de specifieke bedrijventerreinen. Door de bepaling inzake de herstructurering te definiëren op het niveau van 'een kleinhandelsconcentratie' wordt bovendien de dynamiek op bedrijfsniveau gehypothekeerd. Bovendien is onduidelijk wanneer sprake is van een kleinhandelsconcentratie. Naar vergunningsverlening is dit artikel zeer moeilijk praktisch toe te passen.

Ten derde merkt Vlacoro op dat het ontwerp RUP onvoldoende rekening heeft gehouden met de bestaande situatie. Voornamelijk in het zuiden van deze cluster zijn tal van bestaande bedrijven opgenomen, waarvan de huidige functie geen kleinhandel is. Vlacoro erkent de bezwaren van de betrokken bedrijven dat voorliggend ontwerp RUP onvoldoende is afgestemd op de huidige bedrijvigheid (o.a. B71, B72, B112, B116, B117, B147).

Op basis van de bovenstaande vaststelling pleit Vlacoro er voor om de cluster A3 uit het ontwerp RUP te schrappen en de herstructurering van dit gebied in te vullen op gemeentelijk niveau. Indien er toch voor geopteerd wordt om deze cluster binnen het ontwerp RUP te houden dringt Vlacoro aan op (1) een grondige afstemming met de gemeentelijke initiatieven, (2) een grondige aanpassing van artikel A3.1 (cf. standpunt 23a) onder meer in functie van een volwaardige differentiëring van de diverse zones (o.a. op basis van de huidige bedrijvigheid en (3) een volwaardige invulling van het ruimtelijk bufferen van de beken".

4.17. De VLACORO brengt over het ontwerp van GRUP "Afbakening van het VSGB en aansluitende open ruimtegebieden" een voorwaardelijk gunstig advies uit voor het deelgebied "Zuidelijke Kanaalzone", mits rekening wordt gehouden met de in dit advies geformuleerde voorwaarden. Specifiek legt de VLACORO de nadruk op onder meer de volgende voorwaarde:

"(...)

3° Vlacoro vraagt om cluster A3 Bergensesteenweg uit het ontwerp RUP te schrappen en de herstructurering van dit gebied in te vullen op gemeentelijk niveau (cf. standpunt 37a-k)".

4.18. Op 23 september 2011 beslist de Vlaamse regering de termijn waarbinnen het plan moet worden vastgesteld, met 60 dagen te verlengen.

4.19. Op 10 november 2011 brengt de afdeling wetgeving van de Raad van State advies uit over het ontwerpbesluit.

4.20. Met het bestreden besluit van 16 december 2011 stelt de Vlaamse regering het GRUP "afbakening VSGB en aansluitende open ruimtegebieden" definitief vast.

Het definitief vastgestelde plan bevat een aantal aanpassingen ten opzichte van het ontwerpplan, onder meer met betrekking tot cluster A3 (Bergensesteenweg), waar onder andere de stedenbouwkundige voorschriften van de artikelen A0.1.1 en A3.2 zijn aangepast.

In de motivering van het bestreden besluit wordt hieromtrent gesteld wat volgt:

> • Aangaande cluster A3 kan Vlacoro worden gevolgd op het punt dat de gemeenten waarschijnlijk beter geplaatst zijn om de concrete afweging en ordening van de omgeving van de N6 Bergensesteenweg concreet in te richten. Tegelijk is Vlacoro het eens met de doelstelling om de groei van kleinhandelsactiviteiten tegen te gaan omwille van de negatieve ruimtelijke en milieueffecten. De verschillende lokale vragen naar het bijkomend voorzien van kleinhandel bevestigen de vrees voor een voortschrijdende inname van de gebieden langs de N6 door kleinhandelsbedrijven. Vanuit de resultaten van het planmilieueffectrapport wordt dan ook geopteerd om alle gebieden uit cluster A3 onder te brengen in één voorschrift dat vertrekt van de bepalingen zoals ze in het ontwerpplan voorkwamen onder A3.3. De aanpak van het voorschrift is tweeledig, namelijk voor percelen waarop bij de inwerkingtreding geen autonome kleinhandel aanwezig is, wordt de maximale toegelaten bruto verkoopsoppervlakte beperkt tot 150m²; voor de percelen met een bestaande kleinhandel kan de bruto verkoopsoppervlakte toenemen met maximaal 15% ten opzichte van de toestand bij de inwerkingtreding van dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Kleinhandelsoppervlakte die aanwezig is op verschillende percelen bij de inwerkingtreding van dit plan kan worden samengevoegd. In dit geval worden de percelen waar niet langer kleinhandel op voorzien wordt, behandeld zoals percelen vallend onder de eerste soort. Deze aanpassing legt dus enkel beperkingen op ten aanzien van het bestaand en toekomstig juridisch kader met betrekking tot de ontwikkeling van kleinhandel langs de N6. Op deze manier wordt tegemoet gekomen aan de vraag om de detaillering van gemeentelijke plannen te behouden, om het voorschrift operationeel te maken op perceelsniveau, en wordt de ontwikkeling van mobiliteitsgenererende activiteiten langs de N6 afgeremd".

Dit besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 februari 2012.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De verwerende partij en de tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

6.1. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

6.2. In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij aan dat een eerste moeilijk te herstellen ernstig nadeel, met name "onaanvaardbare rechtsonzekerheid door onduidelijke bestemmingsvoorschriften", erin is gelegen dat de bestemmingsvoorschriften in de bestreden beslissing haar totaal in het ongewisse laten over de gebruiksmogelijkheden van haar terrein, waarvan het overgrote deel is gelegen in een zone met overdruk "beperking kleinhandel", en waarvan de bestemmingsvoorschriften luiden als volgt:

"

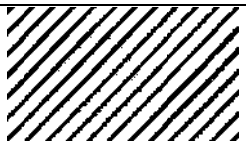 aanduiding in overdruk

Artikel A3.2. Overdruk beperking kleinhandel

In het gebied aangeduid met deze overdruk wordt de toename van de kleinhandelsoppervlakte beperkt.

Op percelen waar bij het in werking treden van dit plan geen kleinhandel aanwezig was, of waar een kleinhandel aanwezig was die kleiner is dan 150m² bruto verkoopsoppervlakte, wordt de maximale bruto verkoopsoppervlakte beperkt tot 150m².

Op percelen waar bij het in werking treden van dit plan een kleinhandel aanwezig was met een bruto verkoopsoppervlakte groter of gelijk aan 150m², kan de bruto verkoopsoppervlakte maximaal met 15% toenemen.

Indien een bestaande, hoofdzakelijk vergunde kleinhandel, groter dan 150m² bruto verkoopsoppervlakte geheel of gedeeltelijk wordt afgebroken, of van functie gewijzigd, kan na de realisatie van de werken of de functiewijziging de hoofdzakelijk vergunde bruto verkoopsoppervlakte worden overgedragen aan een ander perceel. Samen met de bruto verkoopsoppervlakte wordt ook de maximale uitbreiding van die bruto verkoopsoppervlakte met 15% ten opzichte van de bruto verkoopsoppervlakte die aanwezig was bij het in werking treden van dit plan, overgedragen. Het perceel waar de kleinhandel wordt verwijderd zal bij latere vergunningsaanvragen behandeld worden als een perceel bedoeld in de tweede alinea van dit artikel.

De bruto verkoopsoppervlakte bestaat uit de netto verkoop(s)oppervlakte, reserve, technische en sociale lokalen, bureaus en andere handelsruimten, inclusief verkoop(s)oppervlakte in open lucht".

De verzoekende partij stelt dat zij thans concrete plannen heeft met betrekking tot de uitbreiding van het retailpark ter plaatse, met drie bijkomende units. Het GRUP laar haar echter in het ongewisse, nu de volgende vragen zich stellen:

- wat dient te worden begrepen onder het begrip "bruto verkoopsoppervlakte": vallen hieronder bv. ook magazijnen, en ruimten die niet als "handelsruimte" gebruikt worden?
- dient de uitbreidingsbeperking van een maximum van 15% toename van bruto verkoopsoppervlakte in die zin te worden begrepen dat deze geldt per kadastraal perceel?
- Of dat deze geldt per gebouw met een handelsfunctie?
- Of dat deze geldt per functioneel geheel "(bv. voor een retailpark in zijn geheel?)".

De verzoekende partij stelt niet de minste indicatie te hebben of de voormelde vergunningsaanvraag en eventuele latere uitbreidingsplannen van het bestaande retailpark enige kans van slagen hebben, en dat haar uitbreidingsperspectieven mogelijks voor een onbepaalde duur gefnuikt worden.

Eenzelfde rechtsonzekerheid manifesteert zich volgens de verzoekende partij ook voor de overdruk "waterwegen en onbevaarbare waterlopen van lste categorie".

Ook op dit punt is de rechtsonzekerheid voor de verdere exploitatie en het aanbrengen van bebouwing op haar site totaal:

> "• de in grondkleur aangegeven bestemming (zijnde dus de gewestplanbestemming) is van toepassing voor zover ze verenigbaar (is) met de waterbeheerfunctie en het waterbergend vermogen van het gebied en de natuurverbindingen via de rivier- en beekvalleien niet doe(t) afnemen. Verzoekende partij stelt zich hierbij de vraag, zoals ook geformuleerd in haar bezwaarschrift, of de parking en de bestaande kleinhandelsgebouwen wel behouden kunnen worden, gelet op dit voorschrift;
> • Voor de 'reeds bebouwde delen' op het tracé geldt dat deze toegelaten zijn, volgens de gewestplanbestemming, voor zover rekening wordt gehouden met het behoud en herstel van het waterbergend vermogen en de structuurkenmerken van de rivieren- en beeksystemen. Verzoekende partij vindt geen antwoord terug op haar vraag wat de betekenis van het begrip 'herstel' precies is, en of de ondergrondse, ingebuisde beek dus moet worden 'hersteld', en dus terug bovengronds zou moeten komen te liggen.
> • Ook voor nieuwe bebouwing op het terrein is de toestand rechtsonzeker, nu het voorschrift stelt dat nieuwe constructies enkel vergund kunnen worden in functie van het 'behoud' en 'herstel' van de rivier- en beekvalleien".

Met verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State stelt de verzoekende partij dat een RUP, dat verstoken is van de nodige rechtszekerheid, en dat de grondslag vormt voor de beoordeling van hangende en/of toekomstige vergunningsaanvragen, een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan uitmaken voor een verzoekende partij.

Een tweede moeilijk te herstellen ernstig nadeel is volgens de verzoekende partij erin gelegen dat de mobiliteitssituatie ter plaatse niet correct werd ingeschat en dat de ontsluiting van het bedrijventerrein onzeker blijft.

Zij stelt onder het zevende middel te hebben aangetoond dat de mobiliteitssituatie in de onmiddellijke omgeving van het terrein, waarop zij haar vestiging uitbaat, aanzienlijk zal verbeteren, en dat dit ook door de Vlaamse regering wordt erkend. Het is volgens haar dan ook onbegrijpelijk dat het RUP rechtsonzekerheid laat over uitbreidings- en exploitatiemogelijkheden ter plaatse,

en “vraagtekens laat of de door de overheden beoogde ontsluiting van haar bedrijventerrein wel zal kunnen gerealiseerd worden”.

De bestreden beslissing fnuikt de zekerheid van exploitatie ter plaatse, onder het mom van de bescherming van de plaatselijke mobiliteit, terwijl de Vlaamse regering zelf erkent de problemen op korte termijn te zullen oplossen.

Met verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State stelt de verzoekende partij dat de onzekerheid over de ontsluiting en de herinrichting van de N6, en de tegenstrijdige signalen die de bestreden beslissing geeft op dit punt, voor haar een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel vormen.

Een derde moeilijk te herstellen ernstig nadeel is er volgens de verzoekende partij in gelegen dat er “geen afstemming (is) van de ruimtelijke visies van het Vlaamse Gewest en de Gemeente Sint-Pieters-Leeuw - geen aandacht voor ‘subsidiariteit’”.

De verzoekende partij stelt dienaangaande vast, en zij verwijst hierbij in het bijzonder naar het advies van de VLACORO, dat de beperking van de uitbreidingsmogelijkheden van bestaande kleinhandel langs de Bergensesteenweg (cfr. supra onder weerlegging van bezwaren 37 a-k) geenszins betrokken wordt op de plaatselijke situatie, en dat deze bepaling “automatisch”, zonder aandacht voor de specifieke ruimtelijke context ter plaatse, wordt toegepast.

Deze visie gaat volgens haar in tegen elke redelijke invulling van een “duurzame ruimtelijke ordening”, en ontneemt de gemeentelijke overheid de mogelijkheid om -zoals zij overigens in dit geval van plan is- de uitbreidingsmogelijkheden van verschillende terreinen met kleinhandel, geval per geval in RUP’s te regelen, hetgeen in de geest is van het subsidiariteitsbeginsel.
Door een dergelijke verregaande maatregel stelt de verzoekende partij persoonlijk te zijn gegriefd, niet alleen omdat elk concreet overleg met het daartoe bevoegde niveau zinledig wordt (gelet op de hiërarchie tussen de gewestelijke en gemeentelijke RUP’s), maar “ook omdat zonder enige afdoende en in verhouding staande rechtvaardiging voorhanden is van haar vrijheid van vestiging (sic)”.

6.3. Wat de “onaanvaardbare rechtsonzekerheid door onduidelijke bestemmingsvoorschriften” betreft, antwoordt de verwerende partij dat zij dit niet anders kan lezen dan als een herhaling van het eerste middel, waardoor de verzoekende partij eigenlijk terug grijpt naar de mogelijke gegrondheid van haar middel om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen. Dit kan volgens haar niet aangezien het aanvoeren van ernstige middelen aan de ene kant, en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan de andere kant, twee afzonderlijk te beoordelen schorsingsvoorwaarden betreffen.

De rechtspraak waarnaar de verzoekende partij verwijst kan hier niet worden toegepast door de specifieke feitenkwestie die aan het huidig geschil ten grondslag ligt.

Voorts zaait de verzoekende partij verwarring door in de uiteenzetting van het feitenrelaas te melden dat ze een vergunningsaanvraag zal indienen, en in de uiteenzetting onder het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te spreken van een ingediende vergunningsaanvraag.

De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij nalaat om aan te tonen in welke mate de bestreden beslissing de mogelijke toekomstige bedrijfsvoering kan aantasten. Zij verwijst wel naar haar uitbreidingsplan maar legt geen concrete gegevens voor die haar -mogelijk- financieel nadeel kunnen schragen.

Wat betreft het ingeroepen nadeel dat de mobiliteitssituatie ter plaatse niet correct werd ingeschat, roept de verzoekende partij volgens de verwerende partij opnieuw de ernst van haar middelen in om haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel te staven.

De verzoekende partij brengt volgens haar echter geen enkel concreet gegeven bij waaruit blijkt dat de mobiliteitssituatie totaal verkeerd zou zijn ingeschat. In de uiteenzetting onder de weerlegging ten gronde, heeft zij uitvoerig naar de relevante bepalingen uit het Plan-MER verwezen, waarin wordt benadrukt dat de mobiliteitseffecten langsheen de Bergensesteenweg moeten worden beperkt.

De verwijzing naar enkele arresten die ter zake niet dienend zijn, kunnen volgens de verwerende partij geen soelaas brengen.

Ook wat het derde aangevoerde nadeel betreft, met name “geen afstemming van de ruimtelijke visies van het Vlaams Gewest en de Gemeente Drogenbos (lees: Sint-Pieters-Leeuw) - geen aandacht voor ‘subsidiariteit’” verwijst de verzoekende partij volgens de verwerende partij naar de ernst van haar middelen om haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen. In zover de verzoekende partij zich gefnuikt voelt in haar recht op vrijheid van vestiging wijst de verwerende partij er nog op dat overeenkomstig art. 2.2.3, §1 VCRO stedenbouwkundige voorschriften eigendomsbeperkingen, met inbegrip van een bouwverbod, kunnen inhouden. De verwerende partij wijst er verder op dat de Vlaamse regering zelf vermag een planningsinitiatief te nemen, dat bovendien de opmaak van het GRUP VSGB officieel werd gestart in 2007, en dat de vrijheid van vestiging van de verzoekende partij wordt gewaarborgd door de stedenbouwkundige voorschriften in het GRUP VSGB, waarbij ook een zekere uitbreiding mogelijk blijft. Het ingeroepen nadeel is dan ook niet ernstig om de schorsing te verantwoorden.

6.4. De tussenkomende partijen antwoorden dat het onderzoek naar de ernst van de middelen en het onderzoek naar het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel duidelijk afgescheiden schorsingsvoorwaarden zijn die los van elkaar moeten worden beoordeeld.

Voorts mag een verzoekende partij zich in haar uiteenzetting niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient zij integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. Daarbij kan alleen rekening worden gehouden met wat in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

Het aangevoerde nadeel moet ook zeker zijn. Een hypothetisch nadeel kan niet worden aangenomen. Evenmin kan een nadeel worden aanvaard dat niet rechtstreeks uit de bestreden beslissing voortvloeit.

Een financieel nadeel is in principe herstelbaar en derhalve niet moeilijk te herstellen. Enkel in bijzondere omstandigheden kan worden aanvaard dat het nadeel wel degelijk moeilijk te herstellen is, met name wanneer het voortbestaan zelf of het financieel evenwicht van het bedrijf ernstig in gevaar wordt gebracht. Indien de verzoekende partij een rechtspersoon betreft, dient zij concrete financiële en boekhoudkundige gegevens te verschaffen waaruit zou kunnen worden afgeleid dat het financiële nadeel dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar zou berokkenen, haar voortbestaan in het gedrang brengt. De rechtspersoon moet aldus aannemelijk maken dat zij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar statutaire doelstelling en dus haar concurrentiepositie niet meer zou kunnen verwezenlijken.

Te dezen brengt de verzoekende partij nergens enig gegeven bij dat aantoont dat haar activiteiten in ernstige mate zullen worden verstoord. Zij houdt het op het stellen van een paar retorische vragen, die volgens haar erop wijzen dat de rechtszekerheid in het gedrang komt. Zij stelt verder concrete plannen te hebben voor de uitbreiding van het retailpark ter plaatse, doch legt enkel een algemeen plan voor. Van enige verdere uitwerking of een stedenbouwkundige aanvraag is geen sprake. Nergens wordt aangetoond in welke mate het bestreden besluit de toekomstige bedrijfsvoering een ernstig nadeel zou kunnen toebrengen. Het nadeel is volgens de tussenkomende partijen zuiver hypothetisch.

De verzoekende partij toont volgens de tussenkomende partijen ook niet aan dat haar nadeel dermate ernstig is dat niet kan worden gewacht tot de uitspraak omtrent de vernietiging.

Ook wat betreft de overdruk waterwegen en onbevaarbare waterlopen van 1ste categorie (artikel A0.1.1), kan het betoog van de verzoekende partij niet worden aangenomen. De grondkleur blijft immers van toepassing, en daarbovenop gelden de bijkomende voorwaarden die door de overdruk A0.1.1 worden gesteld. De verzoekende partij maakt niet voldoende aannemelijk dat deze vermeende, doch niet aangetoonde tegenstrijdigheid en rechtsonzekerheid in aanmerking komen om als een ernstig nadeel te worden gekwalificeerd. Ook hier komt de verzoekende partij niet verder dan een betoog dat een loutere mogelijkheid op potentieel nadelige gevolgen bestaat. Dit is niet

voldoende. Het nadeel is opnieuw louter hypothetisch en kan niet worden aangenomen.

Volgens de tussenkomende partijen toont de verzoekende partij ook niet aan dat de ontsluiting onzeker zou zijn geregeld of dat de mobiliteitsstudie niet correct zou zijn uitgevoerd. Zonder enige nadere toelichting ter zake stellen zij dat er tegenstrijdige signalen werden gegeven. Opnieuw wordt niet aannemelijk gemaakt dat dit het geval is. Nergens in het ganse verzoekschrift toont de verzoekende partij aan dat het onderzoek naar mobiliteit in het deelgebied A3.2 niet correct zou zijn uitgevoerd. De rechtspraak waarnaar de verzoekende partij verwijst is al evenmin dienend want niet overeenkomstig van toepassing op de voorliggende situatie.

Wat ten slotte het vermeende gebrek aan afstemming betreft tussen de planautoriteiten van verschillende niveaus, is volgens de tussenkomende partijen vast te stellen dat in casu een bestreden besluit voorligt dat van de verwerende partij uitgaat. Het is de verwerende partij die de planopties genomen heeft, en die heeft vastgesteld over de nodige bevoegdheid te beschikken om de bestemmingen van het GRUP VSGB vast te stellen. Indien het voor bestemmingen in het GRUP VSGB noodzakelijk werd geacht dat een provinciale of gemeentelijke planautoriteit desgevallend de voorschriften nader kon uitwerken, dan is dat zo aangegeven in de betreffende voorschriften. Dit is mogelijk zonder dat over een tegenstrijdigheid moet worden gesproken. De werkwijze van verdere concretisering van lokale ontwikkelingen via een of meerdere gemeentelijke RUP's nadat reeds eerst een gewestelijk RUP is vastgesteld, werd reeds aanvaard. Een bestemmingswijziging kan aan de gemeentelijke overheid de mogelijkheid geven om mee initiatieven te nemen in het gebied, dan wel deze verder te concretiseren via een of meerdere gemeentelijke RUP's. Dat de verzoekende partij geen dergelijke mogelijkheid in de overdruk A3.2 zag opgenomen, betekent nog niet dat zij hier zonder meer recht op heeft of zich hierdoor gegriefd kan voelen.

Te dezen is volgens de tussenkomende partijen evenmin sprake van een moeilijk te herstellen nadeel.

Een nadeel dat neerkomt op de onzekerheid inzake de exploitatie en de uitbreidingsmogelijkheden is als dusdanig slechts een financieel

nadeel. Een financieel nadeel is in principe herstelbaar en valt derhalve niet als moeilijk te herstellen aan te merken. De verzoekende partij brengt dienaangaande niet de minste gegevens bij waaruit blijkt dat het financieel nadeel dermate omvangrijk is dat het voortbestaan van de onderneming in het gedrang wordt gebracht.

Beoordeling

6.5. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift "een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen".

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen

betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

6.6. De verzoekende partij voert in drie onderdelen aan dat ze een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal ondergaan, met name omwille van de onaanvaardbare rechtsonzekerheid door onduidelijke bestemmingsvoorschriften, omdat de mobiliteitssituatie ter plaatse niet correct werd ingeschat en de ontsluiting van het bedrijventerrein onzeker blijft en omdat er geen afstemming is gebeurd van de ruimtelijke visies van het Vlaamse Gewest en de gemeente Sint-Pieters-Leeuw en geen aandacht werd geschonken aan de "subsidiariteit".

6.7. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij een commerciële vennootschap is onder de vorm van een gewone commanditaire vennootschap, met als maatschappelijk doel (artikel 4 van de statuten):

> "- het aankopen, verkopen, verhuren, onderverhuren, uitbaten, beheren van onroerende goederen (met uitsluiting van het beheer van onroerende goederen voor rekening van derden in de zin van het koninklijk besluit van zes september negentienhonderd drieënnegentig tot bescherming van de beroepstitel van vastgoedmakelaar), en het uitvoeren van werk in onroerende staat, en meer in het bijzonder algemene bouwwerkzaamheden, zowel voor eigen rekening als voor rekening van derden, voornamelijk in de sector van de winkelpanden (met inbegrip van parkings), in België of in het buitenland gelegen;
> - Het verwerven, beheren en vervreemden van belangen in andere vennootschappen of ondernemingen, zowel bestaande als nog op te richten, zowel in België als in het buitenland;
> - Het verlenen van financiële diensten, zowel voor eigen rekening als voor rekening van of in vereniging met anderen.
> In het algemeen zal de vennootschap alle commerciële, industriële, financiële, roerende of onroerende verrichtingen mogen doen, in rechtstreeks of onrechtstreeks, geheel of gedeeltelijk verband met haar maatschappelijk doel. De vennootschap mag zich tegen vergoeding of om niet borg stellen, aval verlenen of onverschillig welke waarborg afleveren, zelfs hypothecaire".

De door de verzoekende partij aangevoerde nadelen, met name dat zij in het ongewisse is over de mogelijkheid tot uitbreiding van haar retailpark ter plaatse, de onzekerheid omtrent de exploitatie ingevolge onzekerheid omtrent de ontsluiting en de beperking van de uitbreidingsmogelijkheden, komen in hoofde van deze commerciële vennootschap in wezen neer op een financieel nadeel. Een financieel nadeel is in beginsel niet moeilijk te herstellen. De verzoekende partij brengt geen enkel concreet gegeven bij waaruit kan blijken dat dit te dezen wel het geval zou zijn. Zij brengt geen enkel concreet gegeven bij waaruit kan blijken dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden GRUP dermate in haar bedrijfsvoering wordt belemmerd dat haar voortbestaan of leefbaarheid ernstig in het gedrang wordt gebracht. Ter staving van haar bewering dat zij "thans concrete plannen van uitbreiding van het retailpark ter plaatse" heeft, waaromtrent het GRUP haar in het ongewisse laat of deze zullen kunnen worden gerealiseerd, voegt de verzoekende partij bij haar verzoekschrift enkel een "inplantingsplan nieuwe toestand" voor een "stedenbouwkundige aanvraag verbouwen van vergunde handelsruimte en heraanleg van de parking met bijkomende groenaanleg". Er blijkt niet, en de verzoekende partij beweert overigens niet, dat er reeds een aanvraag om stedenbouwkundige vergunning zou zijn ingediend. Wanneer dit zou gebeuren wordt ook niet aangegeven. Bovendien brengt de verzoekende partij geen enkel gegeven bij met betrekking tot haar maatschappelijke activiteiten in zijn geheel en haar financiële toestand, zodat de Raad van State evenmin in de mogelijkheid verkeert de ernst van het nadeel door het eventueel niet kunnen realiseren van haar plannen op de betrokken site, in te schatten. De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat het bestreden GRUP de realisatie van haar maatschappelijk doel dermate in het gedrang brengt dat haar voortbestaan ernstig wordt bedreigd.

6.8. Voorts dient met de verwerende partij te worden vastgesteld dat de verzoekende partij in de uiteenzetting van deze drie onderdelen terug grijpt naar de door haar aangevoerde middelen om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen. De voorwaarde dat ernstige middelen moeten worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en de voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging

van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, zijn afzonderlijke schorsingsvoorwaarden die los van elkaar dienen te worden beoordeeld. De onwettigheden die tegen het bestreden besluit worden aangevoerd kunnen op zich geen reden zijn om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te aanvaarden. De verzoekende partij komt daarbij overigens niet verder dan een betoog dat er een loutere mogelijkheid op potentieel nadelige gevolgen zou kunnen ontstaan.

6.9. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de uiteenzetting van de verzoekende partij geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

6.10. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat niet is voldaan aan een van de door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de n.v. UPLACE, de n.v. USHOP, de n.v. UWORK, de n.v. UDRIVE en de n.v. USTAY tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie augustus 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
	Johan Bovin,	staatsraad,
	Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

	Astrid Truyens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Astrid Truyens	**Roger Stevens**